

**Ὁ Φασουλῆς κί ἡ Φασουλῆ
μυλοῦν γιά τόν Μονεῦ Σουλλῦ.**

Ὁ Φ.—Καλῶς τήν Φασουλίνα μου, ποῦ τότρωσε βραξιά...

Ἡ Φ.—Παράτα τό σιγύρισμα καί τά νοικοκυριά,
κί ἄμειο; τόρα πῆγαινε, καλέ μου Φασουλῆ,
νὰ πάρῃ εἰσιτήρια γιά τόν Μονεῦ Σουλλῦ.

Ἐρνάνη ἐπεθύμησα καί Δόνα Σόλα θέλω,
Καρολόγγου, Ἰσπανοῦ, καί Ρουῦ—Βιάς καπέλο.

Ὁ Φ.—Ἄερά ἤπῃς δυνατό μέ τῆς χειραφετήσεως
καί δέν σου καίγεται καρδί γιά τῆς μετακομίσεως,
κί ἔνω μέ τό σιγύρισμα μέ βλέπεις νά τυρβάζω,
ν' ἀγκομαχῶ, νά σφιγγώμαι, τήν πίστι μου νά βγαζῶ,
μ' ἀφίνεις ἐλομόναχο σέ τότο τό μαρτύριο,
κί ἔγω κυρία γίνομαι καί κάνεις σὺ τόν κύριο.

Παταί κί ὁ ἔϊκόσ σου νοῦς,
ὄλο καί ντυσαλέτα,
κί Ἐρνάνη θέλεις κί Ἰσπανοῦ
καί Δόνας μέ σιλιέτα.

Βοήθησε τόν σῦζυγον τόν μάρτυρα, Σενιέρρα,
καί γίνε κεφαλή,
μὰ γιά τῆς ἀμαρτίας μου θαρρῶ πῶς θῆλῃ τῶρα
ὁ κύριος Σουλλῦ.

Πάλι γιά θέατρο λεπτῆ
καί τρέξῃ, Περικλέτο,
νὰ δώσης εἴκοσι κί ἑπτὰ
δραχμουλαίς γιά μπιλιέτο.

Πάλι φιλόμουςος ὄργῃ καί ρέκτικῃ κοινωνία,
πάλι πολλά τραγίματα, πάλι καλλιτεχνία,
πάλι γιά θέαμα φορῆ
ἢ πλάσι τῶν Ἑλλήνων,
πάλι μαλλώματα κρυφά
καί γρίνιαις ἀνδρόγυνων.

Κάρλο Κουίντο, τῆνιο σπεντίτο κί ἱμορτάις,
λίγο μπαλό
παρκαλλῶ
ἴστο καύκαλό μας βιάλε.

Ἦ Σιλβα Δόν Ρουῖ—Γομιζ, θεῖε τῆς Δόνας Σόλας,
ποῦ δι' ἐκείνην ἔγινεσ ἱσποτικῆ θεοσία,
σάλπας μέ τό κέρασ σου πρὸς ὄλους καί πρὸς ὄλας
ὅτι κοστίζει γιά πολλοῦσ πολλῆ φιλομουσία.

Ὁ Π.—Ἐλα τόρα, τό χατήρι μὴ χαλῆς τῆς γυναικίς σου...

Ὁ Φ.—Σὺ νὰ κάνῃς τήν δουλειά σου, τήν κακή σου, τόν κακό

Ἡ Φ.— Σῦρε τόρα γιά μπιλιέτα
καί τὰ κάρτα σου παραίτα. (σου.)
Ζε ντεῖρ μπουκού καί θέλω
τόν Ἐρνάνη, τόν Οθίλο,
τόν Οιδίποδα, τόν Σιδ,
ἀφιλόμουςος κασιδ.

Ὁ Φ.—Δέν κίθεσαι ἴστο σπητι σου νὰ κάνῃς νάνι νάνι
μόνο γυρνεῖς Χάμετ, Σιδ, Οιδίποδα κί Ἐρνάνη;
δέν βλέπεις, οἰκοδόμοινα τοῦ νέου παλατιοῦ,
τὰ φρόνην μίγῃν ἐπιπλα, τό χίλι τοῦ σπητιοῦ;
δέν βλέπεις τῆς ζημίας μας, ἄλλ' ἔχεις κί ἀπατήσεῖς;
σκέψου πῶς ἔγχα μ' ἔξοδα μέ τῆς μετακομίσεως,

σκέψου πῶς ἐπληρώσαμε χαμάλῃδες καί κάρρα
καί τόρα δέν μᾶς ἔμεινε μηδὲ ψωροδεκάρα.

Ἔσυχε νῆλθη κί ὁ φωστήρ τῆς τέχνης τῆς πλουσίας
μείσα ἴστην κριόν τῶν πογγιών καί τῆς μετοικισίας.
Ἡ Φ.—Καί πάσι, ἀφιλόμουςος, σοῦ λέγω νείτα σέτα
πῶς τῶρ ἄμειοσ ἀπαίτω νὰ τρέιξῃ γιά μπιλιέτα.

Ὁ Φ.—Σκέψου πῶς τόσον ἀκριθὶ γιά θέατρα δαπάνη
τόν τόν τόν παλαδόνι,
κί ἡ φτώχεια ἀνὸν Οιδίποδα τόν ἀνθρώπο τόν κάνει
καί τόν ἀποστραβόνι.

Πότε Μάρα, πότε Σάρα,
πότε Ντούζε καί Σουλλῦ,
δέν μᾶς ἔμεινε κασάρα,
δέν μᾶς ἔμεινε μαλλί.

Τὰ θεάματα τῆς τέχνης, ποῦ γι' αὐτὰ διψοῦν κί οἱ νάνοι,
ποῦ τῆς φύσεως τῶν Ἑλλήνων ἐρεθίζου τῆς σφιγγώσεως,
θὰ μέ κάνουν λωποδοτῆ καί λρητῆ σάν τόν Ἐρνάνη
καί θὰ πάρω καμμιὰ ἔμερα τὰ βουναῖ τῆς Σαργάσε.

Τούταις ἡ καλλιτεχνίαίς θὰ μᾶς πάρουν τὰ ψιλά
κί ἀπὸ μέλαθρα ἴσγλά
θὰ μᾶς φέρουν ἴστο ταντίρι
καί θὰ τρώω ψωμοτύρι.

Τούταις ἡ καλλιτεχνίαίς, Φασουλίνα Δόνα Σόλα,
θὰ μέ κάνουν νὰ μὴν ἔγω ἴστα πικπούτα μαντισόλα,
καί θὰ πῶθωμ κανένα δυνατό μακακαρλήκι
καί δέν ἴσχω νὰ πληρώσω τῆς νοικοκυρῆς τὸ νεῖται,
καί φαντάσου νὰ μᾶς διώξῃ μόλις ἤρθωμ ἰδῶ πέρα,
καί νὰ βγῶμε μᾶς ἴστοις ὄρμουσ
μέ τὰ μωμπιλα ἴστοῦ ὄμουσ,
καί ν' ἀρχίσῃ τῆς φαμίλιας περιπλάνησις δευτέρη.

Τούτα σκέψου, Φασουλίνα, μὴ σκορπίξῃς τόν παρῶ σου,
ἔργασία σέ καλεῖ,
καί τόν Γάλλο τόν Σουλλῦ
χειροκρέτει τόν μονάχη μείτ' ἀπὸ τήν κάμαρα σου.

(Μ' ἔνα γοθάκ ἡ Φασουλῆ τοῦ Φασουλῆ τῆς βρέχει,
κί αὐτὸς τὰ κάρρα παραίται
καί μέ πηλάλα δυνατῆ
γιά τὰ μπιλιέτα τρέιξει).

Μίγα Παρθεναγωγίον Ἀθηνῶν τῆς Σερμεντί,
ὅπου πρόσον μεγάλην εἰς τήν πρόσον προσεβέται.
Εἰς τὸ Φίλτρον τὸ Νέον καθιέρθη κατ' αὐτὰς
μέ διδασκαλισσας πρώτης κί ἑλκτικούσ καθηγητάς,
κί ὄλοι τῶρα τὰ παιδιὰ σας νὰ τὰ στείλειτ' ἐκεί πέρα
μέ τὰ φῶτα τῆς παιδείας νὰ χορτάσουσε κί ἄερα.

Μακεδονία, σύγγραμμα σερῶν Νικολαίδη,
ὅπου πολυμωχθὸν σπουδὴν καί μῆθρον προδίδει,
Γερμανιστὶ καί Γαλλιστὶ περιφραῶς γραμμένον
κί ἐκτάκτους τυπωμένον
μέ χίρτακ καί μέ πινάκας λαυτροῦσ ἴστο Βερολίνον,
καί συνόρομησ ἀνάξιον παρ' ὄλων τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μᾶς, παρλαπίπα πατριώτου,
ἀριθμῆσ τριαντατρία, εἰς τόν ὄρομον τοῦ Διδότου.